

**ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)**  
της 26ης Μαρτίου 1999 \*

Στην υπόθεση T-114/96,

**Biscuiterie-confiserie LOR SA**, εταιρία γαλλικού δικαίου, με έδρα το Perpignan (Γαλλία),

**Confiserie du Tech SA**, εταιρία γαλλικού δικαίου, με έδρα το Cabestany (Γαλλία),

εκπροσωπούμενες από τον Nicolas Boespflug, δικηγόρο Παρισιού, 22, rue Lalo, Παρίσι,

προσφεύγουσες,

κατά

**Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενης από τον José Luis Iglesias Buhigues, νομικό σύμβουλο, και τον Jean-Francis Pasquier, δημόσιο υπάλληλο κράτους μέλους αποσπασμένο στην Επιτροπή, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον

\* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

υποστηριζομένης από το

**Βασίλειο της Ισπανίας**, εκπροσωπούμενο από την Paloma Plaza García, abogado del Estado, της υπηρεσίας κοινοτικών διαφορών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ισπανίας, 4-6, boulevard Emmanuel Servais,

παρεμβαίνουν,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1107/96 της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 1996, σχετικά με την καταχώρηση των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92 του Συμβουλίου (ΕΕ L 148. σ. 1), καθόσον με τον κανονισμό αυτό καταχωρήθηκαν ως προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις οι ονομασίες «Turrón de Jijona» και «Turrón de Alicante»,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ  
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, J. Pirrung και M. Βηλαρά, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

## Διάταξη

### Νομικό πλαίσιο

- 1 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2081/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 208, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 2081/92), θεσπίζει, στο άρθρο 1, τους κανόνες κοινοτικής προστασίας των ονομασιών προελεύσεως και των γεωγραφικών ενδείξεων οι οποίοι μπορούν να ισχύουν υπέρ ορισμένων γεωργικών προϊόντων και τροφίμων.
- 2 Το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 2081/92 ορίζει τη γεωγραφική ένδειξη ως το όνομα μιας περιοχής, ενός συγκεκριμένου τόπου ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μιας χώρας, το οποίο χρησιμοποιείται στην περιγραφή ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου καταγομένου από την περιοχή αυτή, τον συγκεκριμένο τόπο ή τη χώρα αυτή των οποίων μια συγκεκριμένη ποιότητα, η φήμη ή άλλο χαρακτηριστικό μπορούν να αποδοθούν στη γεωγραφική αυτή καταγωγή και των οποίων η παραγωγή ή/και η μεταποίηση ή/και η επεξεργασία πραγματοποιούνται στην οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή.
- 3 Η καταχώρηση ως προστατευόμενης ονομασίας προελεύσεως (ΠΟΠ) ή ως προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως (ΠΓΕ) της ονομασίας γεωργικού προϊόντος ή τροφίμου, η οποία πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις του κανονισμού 2081/92 και,

ειδικότερα, να είναι σύμφωνη προς τις προδιαγραφές που εκτίθενται στο άρθρο 4 του εν λόγω κανονισμού, παρέχει στην ως άνω ονομασία κοινοτική προστασία. Συναφώς, το άρθρο 13 του κανονισμού ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Οι καταχωρημένες ονομασίες προέλευσης προστατεύονται από:

- α) οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση εμπορική χρήση μιας καταχωρημένης ονομασίας για προϊόντα που δεν καλύπτονται από την καταχώρηση, εφόσον τα προϊόντα αυτά είναι συγκρίσιμα με τα προϊόντα που έχουν καταχωρηθεί με την ονομασία αυτή ή εφόσον η χρήση αυτή αποτελεί εκμετάλλευση της φήμης της προστατευόμενης ονομασίας·
- β) κάθε αντιποίηση, απομίμηση ή υπαινιγμό, ακόμη και αν αναφέρεται η πραγματική καταγωγή του προϊόντος ή εάν η προστατευόμενη ονομασία χρησιμοποιείται σε μετάφραση ή συνοδεύεται από εκφράσεις όπως: “είδος”, “τύπος”, “μέθοδος”, “τρόπος”, “απομίμηση” ή παρόμοιες·
- γ) οποιαδήποτε άλλη ψευδή ή απατηλή ένδειξη τόσο όσον αφορά την προέλευση, την καταγωγή, τη φύση ή τις ουσιαστικές ιδιότητες του προϊόντος, αναγραφόμενη στη συσκευασία ή το περιτύλιγμα, στο διαφημιστικό υλικό ή σε έγγραφα που αφορούν το συγκεκριμένο προϊόν, καθώς και τη χρησιμοποίηση για τη συσκευασία του προϊόντος δοχείου που μπορεί να οδηγήσει σε εσφαλμένη εντύπωση ως προς την καταγωγή του.
- δ) οποιαδήποτε άλλη πρακτική ικανή να παραπλανήσει το κοινό όσον αφορά την πραγματική καταγωγή του προϊόντος.

(...)»

- 4 Ο κανονισμός 2081/92 προβλέπει δύο διαδικασίες καταχώρησης.
- 5 Η λεγόμενη «κανονική» διαδικασία, που προβλέπεται στα άρθρα 5 έως 7 του κανονισμού, παρέχει τη δυνατότητα σε κάθε ομάδα, η οποία ορίζεται ως «κάθε οργάνωση παραγωγών ή/και μεταποιητών τους οποίους αφορά το ίδιο γεωργικό προϊόν ή τρόφιμο» ή, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, σε κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο να υποβάλει αίτηση καταχώρησης προστατευόμενης ονομασίας προελεύσεως ή προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως για γεωργικά προϊόντα ή τρόφιμα τα οποία παράγει ή προμηθεύεται, ως προερχόμενα από την οικεία οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή, στο κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται η εν λόγω γεωγραφική περιοχή. Το κράτος μέλος ελέγχει αν η αίτηση είναι δικαιολογημένη και τη διαβιβάζει στην Επιτροπή, η οποία, εφόσον θεωρεί ότι η ονομασία πληροί τις απαιτούμενες για την προστασία της προϋποθέσεις, δημοσιεύει σχετική ανακοίνωση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Αν δεν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή καμία ένσταση εκ μέρους κρατών μελών ή εκ μέρους φυσικού ή νομικού προσώπου έχοντος νόμιμο συμφέρον εντός έξι μηνών από της δημοσίευσής αυτής, σύμφωνα με το άρθρο 7, η Επιτροπή καταχωρεί την ονομασία σε μητρώο που καλείται «Μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων».
- 6 Το άρθρο 17 του κανονισμού 2081/92 προβλέπει τη λεγόμενη «απλουστευμένη» διαδικασία καταχώρησης, η οποία αφορά την καταχώρηση ονομασιών οι οποίες υφίστανται ήδη εντός των κρατών μελών κατά την ημερομηνία έναρξεως της ισχύος του κανονισμού. Η διάταξη αυτή προβλέπει σχετικά τα εξής:

«1. Εντός προθεσμίας έξι μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή ποιες από τις νομίμως προστατευόμενες ονομασίες τους ή, στα κράτη μέλη που δεν υπάρχει σύστημα προστασίας, ποιες από τις ονομασίες που έχουν καθιερωθεί με τη χρήση επιθυμούν να καταχωρήσουν δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

2. Η Επιτροπή καταχωρεί, με τη διαδικασία του άρθρου 15, τις ονομασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 οι οποίες συμφωνούν με τα άρθρα 2 και 4. Το άρθρο 7 δεν εφαρμόζεται. Ωστόσο, οι κοινές ονομασίες δεν καταχωρούνται.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν την εθνική προστασία των ονομασιών που ανακοινώνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 μέχρι την ημερομηνία που θα ληφθεί απόφαση για την καταχώρηση.»

- 7 Ο κανονισμός 2081/92 τέθηκε σε ισχύ, σύμφωνα με το άρθρο 18, στις 25 Ιουλίου 1993.

### Ιστορικό της διαφοράς και διαδικασία

- 8 Με έγγραφο της 24ης Ιανουαρίου 1994 η Ισπανική Κυβέρνηση διαβίβασε στην Επιτροπή αίτηση καταχώρησης διαφόρων ονομασιών βάσει του άρθρου 17 του κανονισμού 2081/92, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονταν οι ονομασίες «Jijona» και «Turrón de Alicante» ως προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις. Με την ως άνω αίτησή της, η Ισπανική Κυβέρνηση ισχυρίστηκε, ιδίως, ότι οι ονομασίες αυτές προστατεύονταν ήδη στην Ισπανία δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας, καθώς και εντός άλλων κρατών μελών, δυνάμει διαφόρων διμερών συνθηκών, μεταξύ των οποίων η γαλλοϊσπανική σύμβαση της 27ης Ιουνίου 1973 περί προστασίας των ονομασιών προελεύσεως, των ενδείξεων προελεύσεως και των ονομασιών διαφόρων προϊόντων.
- 9 Στις 12 Ιουνίου 1996 η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1107/96, σχετικά με την καταχώρηση των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 του κανονισμού 2081/92 (ΕΕ L 148, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 1107/96 ή προσβαλλόμενος κανονισμός). Στο παράρτημα του εν λόγω κανονισμού περιλαμβάνονται οι ονομασίες «Turrón de Jijona (ΠΓΕ)» και «Turrón de Alicante (ΠΓΕ)» στο μέρος που τιτλοφορείται «Προϊόντα αροποιίας, ζαχαροπλαστικής, ζαχαρώδη προϊόντα ή προϊόντα μιμι-σκοτοποιίας».

- 10 Με διορθωτικό που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* (ΕΕ 1996, L 290, σ. 18), η ονομασία «Turrón de Jijona (ΠΓΕ)» αντικαταστάθηκε με την ονομασία «Jijona (ΠΓΕ)».
- 11 Οι εταιρίες γαλλικού δικαίου Biscuiterie-confiserie LOR και Confiserie du Tech (στο εξής: προσφεύγουσες) παράγουν και εμπορεύονται, από πολλά έτη, μαντολάτα, ορισμένα από τα οποία φέρουν τις ονομασίες «Jijona» και «Alicante».
- 12 Θεωρώντας ότι οι ονομασίες αυτές είναι κοινές ονομασίες και, επομένως, δεν μπορούν να καταχωρηθούν ως προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις, οι προσφεύγουσες άσκησαν την παρούσα προσφυγή με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 26 Ιουλίου 1996. Προς στήριξη της προσφυγής τους διατείνονται, αφενός, ότι η Επιτροπή, προβαίνοντας στην καταχώρηση των ως άνω ονομασιών, παρέβη το άρθρο 3 του κανονισμού 2081/92 και, αφετέρου, ότι, λαμβανομένου υπόψη του διαφιλονικούμενου χαρακτήρα των ονομασιών αυτών, η χρησιμοποίηση της «απλουστευμένης» διαδικασίας καταχωρήσεως ήταν αβάσιμη, καθόσον η διαδικασία αυτή δεν επιτρέπει την προβολή των απόψεων των προσώπων που έχουν σχετικά έννομο συμφέρον.
- 13 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία στις 4 Δεκεμβρίου 1996 το Βασίλειο της Ισπανίας ζήτησε να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής.
- 14 Με διάταξη της 24ης Φεβρουαρίου 1997 επετράπη στο Βασίλειο της Ισπανίας να παρέμβει.
- 15 Με απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Σεπτεμβρίου 1998, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο πρώτο τμήμα, στο οποίο και ανατέθηκε, κατά συνέπεια, η υπόθεση.

## Αιτήματα των διαδίκων

16 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό 1107/96, καθόσον με αυτόν καταχωρήθηκαν ως προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις οι ονομασίες «Turrón de Jijona» και «Turrón de Alicante»·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

17 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει την προσφυγή απαράδεκτη·
- επικουρικά, να την απορρίψει·
- να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

18 Το παρεμβαίνον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει την παρούσα προσφυγή απαράδεκτη·

- επικουρικά, να κηρύξει την προσφυγή αβάσιμη·
- να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

### **Επί του παραδεκτού της προσφυγής**

#### *Επιχειρηματολογία των διαδίκων*

- 19 Με το δικόγραφό τους οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός τις αφορά άμεσα και ατομικά, καθόσον παράγουν και εμπορεύονται από πολλά έτη μαντολάτα με την ονομασία «Jijona» και «Alicante». Συναφώς, προσκομίζουν τιμολόγια πωλήσεως των προϊόντων αυτών ανατρέχοντα στο έτος 1963, όσον αφορά την εταιρία Biscuiterie-confiserie LOR, και στο 1974, όσον αφορά την εταιρία Confiserie du Tech, αντιστοίχως. Με το υπόμνημα απαντήσεώς τους οι προσφεύγουσες συνάγουν εξ αυτού ότι, σε αντίθεση με όσα ισχυρίζεται η Επιτροπή, ευρίσκονται, για τον ως άνω λόγο, σε κατάσταση ανάλογη προς εκείνη της προσφεύγουσας εταιρίας στην υπόθεση που οδήγησε στην απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 1994, C-309/89, Codorniu κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1994, σ. I-1853).
- 20 Χωρίς να προβάλλει ρητά ένσταση απαραδέκτου, η Επιτροπή θεωρεί ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη, επειδή δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ.
- 21 Πρώτον, ο προσβαλλόμενος κανονισμός αποτελεί, όπως και ο βασικός κανονισμός 2081/92, πράξη γενικής ισχύος, κατά την έννοια του άρθρου 189, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης. Δεν αφορά συγκεκριμένους επιχειρηματίες αλλά όλους τους παραγωγούς μαντολάτων που μπορούν να προσφύγουν στις διατάξεις περί καταχωρημένων

ονομασιών, καθώς και όλους εκείνους οι οποίοι, αν και χρησιμοποιούσαν τις ονομασίες αυτές, δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που θέτει η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση. Επομένως, αφού πρόκειται για κανονιστική πράξη, η προσφυγή είναι απαράδεκτη, σύμφωνα με πάγια νομολογία (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 1982, 307/81, *Alusuisse* κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 3463, και της 29ης Ιουνίου 1989, 250/86 και 11/87, *RAR* κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 2045, συνοπτική δημοσίευση).

- 22 Δεύτερον, η λύση την οποία επέλεξε το Δικαστήριο με την προαναφερθείσα απόφαση *Codorniu* κατά Συμβουλίου δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής στην υπό κρίση περίπτωση. Πράγματι, στην υπόθεση που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως αυτής, το Δικαστήριο δέχθηκε ότι η επίδικη κοινοτική κανονιστική ρύθμιση αφορούσε ατομικά την προσφεύγουσα εταιρία διότι η ως άνω ρύθμιση είχε ως αποτέλεσμα να την εμποδίζει να χρησιμοποιεί ένδειξη την οποία είχε καταχωρήσει σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και την οποία χρησιμοποιούσε τόσο πριν όσο και μετά την καταχώρηση αυτή. Αντιθέτως, στην παρούσα υπόθεση, οι προσφεύγουσες δεν βρίσκονται σε μια τόσο χαρακτηριστική κατάσταση, αλλά επικαλούνται μόνον το γεγονός ότι χρησιμοποιούν, από πολλά έτη, τις ονομασίες «Jijona» και «Alicante» για τα μαντολάτα που παράγουν. Όμως, το στοιχείο αυτό ουδόλως επαρκεί, αυτό καθαυτό, για την απόδειξη ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός τις αφορά άμεσα. Συναφώς, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι ο κανονισμός 1107/96 εξασφαλίζει την προστασία των καταχωρημένων ονομασιών, επιφυλάσσοντας τη χρησιμοποίησή τους μόνον υπέρ των παραγωγών της περιοχής την οποία αυτές προσδιορίζουν, αποκλεισμένων όλων των άλλων παραγωγών. Επομένως, ο ως άνω κανονισμός αφορά τόσο τις προσφεύγουσες όσο και οποιονδήποτε άλλο επιχειρηματία που ευρίσκεται, πραγματικά ή δυνητικά, στην ίδια κατάσταση με αυτές.

- 23 Η Ισπανική Κυβέρνηση θεωρεί επίσης ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη. Ισχυρίζεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός έχει κανονιστικό χαρακτήρα και ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν αφορά τις προσφεύγουσες ατομικά κατά την έννοια της προαναφερθείσας αποφάσεως *Codorniu* κατά Συμβουλίου, καθόσον ούτε έχουν ούτε είχαν ποτέ το δικαίωμα χρησιμοποίησεως των ονομασιών «Jijona» και «Alicante» βάσει σχετικής καταχωρήσεως.

*Εκτίμηση του Πρωτοδικείου*

- 24 Βάσει του άρθρου 113 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο, κρίνοντας σύμφωνα με τους όρους που προβλέπει το άρθρο 114, παράγραφοι 3 και 4, του ίδιου κανονισμού, μπορεί οποτεδήποτε να εξετάσει αυτεπαγγέλτως το απαράδεκτο για λόγους δημοσίας τάξεως, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται, κατά πάγια νομολογία, οι προϋποθέσεις του παραδεκτού της προσφυγής τις οποίες θέτει το άρθρο 173 της Συνθήκης (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 28ης Ιανουαρίου 1986, 169/84, Cofaz κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 391, σκέψη 2, και της 24ης Μαρτίου 1996, C-313/90, CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-1125, σκέψη 23· απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Οκτωβρίου 1997, T-239/94, EISA κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-1839, σκέψη 26, και διάταξη του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, T-100/94, Μιχαηλίδης κ.λπ. κατά Επιτροπής, μη δημοσιευθείσα ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 49).
- 25 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι έχει επαρκώς διαφωτιστεί από τα έγγραφα της δικογραφίας για να αποφανθεί επί του παραδεκτού της παρούσας προσφυγής χωρίς να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.
- 26 Δυνάμει του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης, το παραδεκτό προσφυγής ακυρώσεως κατά κανονισμού την οποία ασκεί φυσικό ή νομικό πρόσωπο εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι, στην πραγματικότητα, απόφαση που αφορά το πρόσωπο αυτό άμεσα και ατομικά. Κατά πάγια νομολογία, το κριτήριο της διακρίσεως μεταξύ κανονισμού και αποφάσεως πρέπει να αναζητείται στη γενική ή μη γενική ισχύ της οικείας πράξεως (διατάξεις του Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 1995, C-10/95 P, Asocarne κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. I-4149, σκέψη 28, και της 24ης Απριλίου 1996, C-87/95 P, CNPAAP κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. I-2003, σκέψη 33). Μια πράξη έχει γενική ισχύ αν εφαρμόζεται σε αντικειμενικώς προσδιοριζόμενες καταστάσεις και αν παράγει τα έννομα αποτελέσματά της έναντι κατηγοριών προσώπων που προσδιορίζονται με τρόπο γενικό και αφηρημένο (βλ., για παράδειγμα, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 1996, T-482/93, Weber κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-609, σκέψη 55).
- 27 Εν προκειμένω, ο επίδικος κανονισμός εξασφαλίζει στις ονομασίες «Jijona» και «Turrón de Alicante», μεταξύ άλλων, την προβλεπόμενη από τον κανονισμό 2081/92 προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων, ως δε γεωγραφική ένδειξη το άρθρο 2,

παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού ορίζει το όνομα μιας περιοχής, ενός συγκεκριμένου τόπου ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μιας χώρας, το οποίο χρησιμοποιείται στην περιγραφή ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου καταγομένου από την περιοχή αυτή, τον συγκεκριμένο τόπο ή τη χώρα αυτή, των οποίων μια συγκεκριμένη ποιότητα, η φήμη ή άλλο χαρακτηριστικό μπορεί να αποδοθεί στη γεωγραφική αυτή καταγωγή και των οποίων η παραγωγή ή/και η μεταποίηση ή/και η επεξεργασία πραγματοποιούνται στην οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή. Όπως ορθά υπογράμμισε η Επιτροπή, ο προσβαλλόμενος κανονισμός, όχι μόνο δεν απευθύνεται σε συγκεκριμένους επιχειρηματίες, όπως οι προσφεύγουσες, αλλά και αναγνωρίζει σε όλες τις επιχειρήσεις των οποίων τα προϊόντα πληρούν τις απαιτούμενες γεωγραφικές και ποιοτικές προϋποθέσεις το δικαίωμα να τα εμπορεύονται με κάποια από τις προαναφερθείσες ονομασίες, στερώντας το δικαίωμα αυτό από όλες εκείνες των οποίων τα προϊόντα δεν πληρούν τις ως άνω προϋποθέσεις, που είναι οι ίδιες για όλους τους παραγωγούς.

- 28 Επομένως, η ρύθμιση αυτή αποτελεί μέτρο γενικής ισχύος, κατά την έννοια του άρθρου 189, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης. Εφαρμόζεται σε αντικεμενικώς προσδιοριζόμενες καταστάσεις και έχει έννομα αποτελέσματα έναντι προσώπων τα οποία προσδιορίζονται με τρόπο γενικό και αφηρημένο, ήτοι έναντι όλων των επιχειρήσεων που παράγουν προϊόν έχον αντικεμενικώς προσδιοριζόμενα χαρακτηριστικά.
- 29 Επομένως, από τη φύση και το περιεχόμενό του ο κανονισμός 1107/96 έχει κανονιστικό χαρακτήρα και δεν αποτελεί απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 189, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης, πράγμα το οποίο εξάλλου δεν αμφισβητούν οι προσφεύγουσες.
- 30 Ωστόσο, δεν αποκλείεται μια διάταξη, η οποία λόγω της φύσεως και του περιεχομένου της έχει γενικό χαρακτήρα, να μπορεί να αφορά ατομικά ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εφόσον το ως άνω πρόσωπο θίγεται λόγω ορισμένων ιδιοτήτων που προσιδιάζουν σ' αυτό ή λόγω μιας πραγματικής καταστάσεως που το χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, το εξαιρείται κατά τρόπο ανάλογο με εκείνον του αποδέκτη μιας αποφάσεως (προαναφερθείσες αποφάσεις Codorniu κατά Συμβουλίου, σκέψεις 19 και 20, και Weber κατά Επιτροπής, σκέψη 56).

- 31 Συναφώς, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι χρησιμοποιούν στη Γαλλία, από πολλά έτη, τις ονομασίες «Jijona» και «Alicante» για τη διάθεση στο εμπόριο των μαντολάτων που παράγουν και ότι, για τον λόγο αυτό, ευρίσκονται σε κατάσταση ανάλογη προς εκείνη της προσφεύγουσας εταιρίας στην υπόθεση που οδήγησε στην προαναφερθείσα απόφαση Codorniu κατά Συμβουλίου.
- 32 Εντούτοις, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο πλαίσιο της υποθέσεως που οδήγησε στην προαναφερθείσα απόφαση Codorniu κατά Συμβουλίου, μια κανονιστική διάταξη περί ρυθμίσεως της χρησιμοποίησεως μιας ονομασίας εμπόδιζε την προσφεύγουσα εταιρία να χρησιμοποιεί την ένδειξη που είχε καταχωρήσει και την οποία χρησιμοποιούσε για μεγάλο χρονικό διάστημα πριν από την έκδοση του επίδικου κανονισμού, πράγμα το οποίο την έκανε να ξεχωρίζει από όλους τους άλλους επιχειρηματίες. Από την ως άνω απόφαση, όπως αυτή ερμηνεύθηκε από το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο, προκύπτει ότι μια κανονιστικής φύσεως διάταξη μπορεί να αφορά ατομικά επιχειρηματία, εφόσον θίγει συγκεκριμένα δικαιώματά του (προαναφερθείσες διατάξεις Asocarne κατά Συμβουλίου, σκέψη 43, και CNPAAR κατά Συμβουλίου, σκέψη 36· προαναφερθείσα απόφαση Weber κατά Επιτροπής, σκέψη 67, και προαναφερθείσα διάταξη Μιχαηλίδης κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 66).
- 33 Όμως, εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες δεν αποδεικνύουν, αλλά ούτε καν ισχυρίζονται, ότι η χρησιμοποίηση των γεωγραφικών ενδείξεων τις οποίες επικαλούνται προκύπτει από ανάλογο συγκεκριμένο δικαίωμα που απέκτησαν σε εθνικό κοινοτικό επίπεδο πριν από την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, το οποίο εθίγη λόγω του κανονισμού αυτού κατά την έννοια της προπαρατεθείσας νομολογίας.
- 34 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο σημειώνει ότι, όπως οι ίδιες οι προσφεύγουσες υπογράμμισαν με τα υπομνήματά τους, ορισμένοι άλλοι σημαντικοί παραγωγοί μαντολάτων χρησιμοποιούν τις ονομασίες «Jijona» και «Alicante» για προϊόντα που επίσης δεν προέρχονται από τη γεωγραφική περιοχή την οποία προσδιορίζουν οι ονομασίες αυτές. Επομένως, απλώς και μόνον το γεγονός ότι οι εταιρίες αυτές χρησιμοποιούν τις εν λόγω γεωγραφικές ονομασίες δεν αρκεί, κατά μείζονα λόγο, για να τις εξατομικεύσει έναντι όλων των άλλων επιχειρηματιών τους οποίους αφορά ο προσβαλλόμενος κανονισμός.

- 35 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά ατομικά τις προσφεύγουσες, κατά την έννοια του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης, και ότι, επομένως, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

### **Επί των δικαστικών εξόδων**

- 36 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής, να καταδικαστούν στα δικά τους δικαστικά έξοδα, καθώς και στα έξοδα της Επιτροπής.
- 37 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Βασίλειο της Ισπανίας, που άσκησε παρέμβαση, φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

**ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)**

διατάσσει:

**1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.**

- 2) **Καταδικάζει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά τους έξοδα, καθώς και στα έξοδα της Επιτροπής. Ο παρεμβάς διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 26 Μαρτίου 1999.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf

